

Underofficerer; men naar man ikke tilfigter nogen Forhøielse og heller ikke nogen Forandring i de bestaaende Lovbestemmelser, saa veed jeg egentlig ikke, hvad det er man tilfigter, og saa veed jeg heller ikke, hvorfor man har saameget mod det Forslag, der her foreligger; thi det tilfigter heller ikke nogen Forandring i bestaaende Lovbestemmelser, og heller ikke figter det til at bortskære Noget af det, der til Dato tilkommer de gifte Underofficerer med Hensyn til Dvarteergodtgjorelse. Derfor kan det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds kun meget upassende anvende det Ord mod Mindretallet her, at vi ville de gifte Underofficerer tillids; et saadant Udtryk er fuldkommen uberettiget. Mindretallet vil, at den Lønningslov, der blev stadfæstet den 25de Juli 1867 og skal revideres inden Udgangen af Finantsaaret 1872/73, skal vedblive i dette Stykke uforandret indtil Revisionstiden. Andet forlange vi ikke, vi ville ikke bortskære for en eneste af de Vedkommende en eneste Skilling af, hvad der efter Loven tilkommer dem, og ere vi nu enige derom, saavel Ministeren og det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Bregendahl: Maa jeg bede om Ordet.) som Mindretallet, saa forekommer det mig, at man overhovedet kunde gaae ind paa, at man ved at vedtage Forslaget under Nr. 12 anerkjendte, at det var Meningen fra alle Sider, og saa kunde Regjeringen paa sit Ansvar ordne denne Sag med Communerne, saaledes som man hidtil er gaaet frem, og som man efter alle foreliggende Forhold finder det rigtigt. Men vi have ikke ved en Afstemning her anerkjendt en Forandring i de bestaaende Lovbestemmelser. Jeg skal minde om, gjentagende, at man ved Fastsættelsen af Underofficereernes Lønning gif ud fra, at der i dette Stykke ikke skulde være Tale om, enten de vare gifte eller ugifte, men at Lønnen skulde forhøies og fastsættes uanset dette. Man tog derfor en Gjennemsnitssum af Dvarteerpengene for Gifte og Ugifte, saaledes at de gennem denne Gjennemsnitssum fik Erstatning for, hvad de ellers som Gifte kunde have faaet i større Tillæg. Resolutionen af 1868 om Giftermaalstilladelse omhandler heller ikke

med et Ord, at de Vedkommende, som gifte sig i Henhold til de forandrede Regler, derefter skulle have noget særligt Tillæg til Huusleie, idet nemlig Loven gaaer ud fra, at Tillægget engang for alle er bortfaldet, kun at man for Underofficerers Vedkommende i Garnisonsbyer udenfor Kjøbenhavn er bleven ved den gamle Regel, nemlig at Byerne skulle skaffe dem Dvarteer. Dertil siger jeg nu: Ja, dette forandrer Mindretallet nu ikke paa nogen Maade. Kun vil man, at dersom man troer at have Ret til, at de ikke skulle have Dvarteer af Byen, men at de selv skulle sørge derfor, at man da skal holde sig til Lovens Bestemmelser om, at de derfor maae lide det lovbestemte Afdrag. Ellers vil Følgen blive, at i Kjøbenhavn faae de gifte Underofficerer, som ikke have fri Bolig, Lov til selv at sørge derfor, og saaledes ogsaa i Provindserne, men paa det sidste Sted: plus 24 Rd. Ganske vist have vi meent, at man skulde lade den enkelte Mand, forsaavidt samtlige Forhold tillade det, selv bestemme, om han vil gifte sig eller ei, og om han kan komme ud af det med sin Lønning som gift eller ikke. Derfor var det en Smødetommen mod denne Anskuelse, naar der i 1868 blev givet lempeligere Regler for Giftermaalstilladelse; men jeg tør hævde, at Rigsdagen har erkjendt, at det ikke burde have nogen Indflydelse paa Lønnen Bestemmelse, om vedkommende Bestillingsmand er gift eller ikke. Det eneste Forhold i hele Embedsstaten, hvor man tager noget Hensyn dertil — og det kun i et ganske enkelt Tilfælde, maaskee med nogen tvivlsom Ret — er, hvor der er Tale om Udcmando af Underofficerer i Landmilitairetaten, men ellers ere vi baade med Hensyn til Felttillæg og Cantonementstillæg og Huusleie fuldstændig gaaede bort fra det Princip, at der skal tages Hensyn til dette. Vi spørge ikke, om Manden er gift eller ikke, men vi spørge: hvad skal han nyde som Godtgjorelse for den Tjeneste, han yder Staten i den Stilling, han beklæder. Jeg skal ikke yderligere opholde mig ved dette Spørgsmaal; jeg skulde endog saa have udtalt mig endnu kortere derom, dersom den høitagtede Krigsminister ikke havde været tilstede. Jeg skal ganske henstille til Folkethinget,